

67 CAÑONAZOS TALMÚDICOS: VOL. 5

(Berajot 19b-20a: Cuando las mitzvot atentan contra la dignidad humana)

Primer argumento: Deudos en el cementerio

אמר **רב יהודה** אמר **רב**: המוצא כלאים בבגדו פושטן אפילו בשוק.

מאי טעמא? "אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה'"
(משלי כ"א) - כל מקום שיש חלול השם אין חולקין כבוד לרב.

מתיבי: קברו את המת וחזרו, ולפניהם שתי דרכים, אחת טהורה ואחת טמאה, בא בטהורה באין עמו בטהורה, בא בטמאה באין עמו בטמאה, משום כבודו. אמאי? לימא: "אין חכמה ואין תבונה לנגד ה'."

תרגמה **רבי אבא**: בבית הפרס דרבנן.
דאמר **רב יהודה** אמר **שמואל**: מנפח אדם בית הפרס והולך.

ואמר **רב יהודה בר אשי** משמיה **דרב**: בית הפרס שנדש טהור.

תא שמע:

דאמר **רבי אלעזר בר צדוק**: מדלגין היינו על גבי ארונות של מתים לקראת מלכי ישראל, ולא לקראת מלכי ישראל בלבד אמרו אלא אפילו לקראת מלכי אומות העולם, שאם יזכה יבחין בין מלכי ישראל למלכי אומות העולם.

אמאי? לימא: "אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה'!"

כד**רבא**, דאמר **רבא**: דבר תורה, אהל:

. כל שיש בו חלל טפח-חוצץ בפני הטומאה,

. ושאין בו חלל טפח-אינו חוצץ בפני הטומאה,

. ורוב ארונות יש בהן חלל טפח,

. וגזרו על שיש בהן משום שאין בהן,

. ומשום כבוד מלכים לא גזרו בהו רבנן.

Tercer argumento: Prohibiciones rabínicas

תא שמע:

גדול כבוד הבריות שדוחה [את] לא תעשה שבתורה. ואמאי?
לימא: אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה'!
תרגמה **רב בר שבא** קמיה **דרב כהנא** בלאו "דלא
תסור". (דברים י"ז)

אחיכו עליה: לאו ד"לא תסור" דאורייתא היא!
אמר **רב כהנא**: גברא רבה אמר מילתא לא תחיכו
עליה, כל מילי דרבנן אסמכינהו על לאו דלא תסור,
ומשום כבודו שרו רבנן.

Cuarto argumento: Objetos perdidos

תא שמע:

"והתעלמת מהם" (דברים כ"ב) פעמים שאתה מתעלם מהם ופעמים
שאין אתה מתעלם מהם. הא כיצד? אם היה כהן והיא בבית
הקברות, או היה זקן ואינה לפי כבודו, או שהיתה מלאכתו
מרובה משל חברו, לכך נאמר: "והתעלמת". אמאי? לימא:
"אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה'!"
שאני התם, דכתיב: "והתעלמת מהם".
וליגמר מינדה!
איסורא מממונא לא ילפינן.

תא שמע:

”ולאחתו”^(במדבר ו') מה תלמוד לומר? הרי שהיה הולך לשחוט את פסחו ולמול את בנו ושמע שמת לו מת: יכול יחזור ויטמא-אמרת ”לא יטמא”. יכול כשם שאינו מטמא להם כך אינו מטמא למת מצוה? תלמוד לומר: ”ולאחותו”-לאחותו הוא דאינו מטמא, אבל מטמא הוא למת מצוה, אמאי? לימא: אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה'. שאני התם, דכתיב ”ולאחותו” וליגמר מינה! שב ואל תעשה שאני.

La piedad de los antiguos

אמר ליה **רב פפא לאביי**: מאי שנא ראשונים דאתרחיש להו ניסא, ומאי שנא אנן דלא מתרחיש לן ניסא? אי משום תנויי: בשני דרב יהודה כולי תנויי בנויקין הוה, ואנן קא מתנינן שיתא סדרי! וכי הוה מטי רב יהודה בעוקצין: ”האשה שכובשת ירק בקדרה” ואמרי לה ”זיתים שכבשן בטרפיהן טהורים”

אמר: הויות דרב ושמואל קא חזינא הכא. ואנן קא מתנינן בעוקצין תליסר מתיבתא!
ואילו רב יהודה, כי הוה שליף חד מסאניה אתי מטרא,
ואנן קא מצערינן נפשינן ומצוח קא צוחינן ולית דמשגח
בן!

אמר ליה: קמאי הוו קא מסרי נפשיהו אקדושת
השם, אנן לא מסרינן נפשינן אקדושת השם.

Primer ejemplo: Rav Ada bar Ahava y la mujer persa

כי הא דרב אדא בר אהבה חזייה לההיא כותית דהות
לבישא כרבלתא בשוקא, סבר דבת ישראל היא, קם
קרעיה מינה. אגלאי מילתא דכותית היא, שיימוה
בארבע מאה זוזי.

אמר לה: מה שמך?

אמרה ליה: מתון.

אמר לה: מתון מתון ארבע מאה זוזי שויא.

Segundo ejemplo: Rav Guidel en la mikva

רב גידל הוה רגיל דהוה קא אזיל ויתיב אשערי
דטבילה, אמר להו: הכי טבילו והכי טבילו. אמרי ליה
רבנן: לא קא מסתפי מר מיצר הרע? אמר להו: דמיין
באפאי כי קאקי חיורי.

Tercer ejemplo: Rabbi Yohanan y la mikva

רבי יוחנן הוה רגיל דהוה קא אזיל ויתיב אשערי דטבילה, אמר: כי סלקן בנות ישראל ואתיין מטבילה מסתכלן בי, ונהוי להו זרעא דשפירי כוותי.

אמרי ליה רבנן: לא קא מסתפי מר מעינא בישא?
אמר להו: אנא מזרעא דיוסף קא אתינא, דלא שלטה ביה עינא בישא, דכתיב: (בראשית מ"ט) "בן פורת יוסף בן פורת עלי עין".

ואמר **רבי אבהו**: אל תקרי עלי עין אלא עולי עין.
רבי יוסי ברבי חנינא אמר מהכא: (בראשית מ"ח) "וידגו לרב בקרב הארץ" מה דגים שבים מים מכסין עליהם ואין עין הרע שולטת בהם אף זרעו של יוסף אין עין הרע שולטת בהם.
ואי בעית אימא: עין שלא רצתה לזון ממה שאינו שלו אין עין הרע שולטת בו.